

Noget imod, at Kvinder maatte anvendes i Telegrafstjenesten. Det er for Resten muligt, at der kan være enkelte Betæneligheder derved, men det har dog vist sig, at disse Betæneligheder i vort Naboland Sverrig ere blevene overvundne, og at Kvinder anvendes der ved Telegrafstjenesten i et temmelig stort Antal. Men jeg forstaar ikke, hvorfor man for det Arbejde, som Kvinder skulle udføre, naar det er det samme Arbejde, som man fordrer af Mænd, skulde stille dem paa lavere Lønninger. Jeg indser derfor ikke, at det er til nogen syn- derlig Nytte at bringe et Forslag frem i denne Retning, thi Indenrigsministeren har jo nu fuldstændig Magt til at ansætte Kvinder i Telegrafens Tjeneste. At det skulde være særlig opmuntrende for Sagen at bestemme, at Kvinderne skulle lønnes lavere, har jeg ikke formaaet at indse, og det tror jeg heller ikke, at det vil være. Der som altsaa den høitærede Minister eller overhovedet den, der staar i Spidsen for Administrationen, finder det rigtigt at anvende Kvinder, saa behøver han jo ikke nogen Opmuntring dertil, thi han har jo Magt dertil efter Loven, saaledes som den nu er og uden dette Endringsforslag, og hvis han ikke har Lykt dertil, saa tror jeg netop, at den Bestemmelse, at Kvinder skulde lønnes lavere end Mændene, snarere vil afstrække end opmuntre ham. Men mindst af Alt vil jeg dog tiltræde det Forslag, som i saa Henseende er stillet af det ærede Medlem fra Skanderborg (Vøjer) under Nr. 1, thi det forekommer mig dog, at det at ansætte en Privatid for Kvinderne af saa lang en Aarrække som fem Aar, er aldeles urimeligt. For det Første antager jeg nemlig ikke, at nogen Kvinde vil blive antagen som Telegrafist, uden at hun er prøvet saa tilstrækkelig med Hensyn til Færdighed og Paalidelighed, at man vilig kan betroe hende Tjenesten, saa at altsaa ingen yderligere Prøvetid behøves, men desuden staar det jo i Administrationens Magt, saafremt hun maatte vise sig at være upaalidelig, at afskedige hende strax. Jeg ser altsaa slet ikke nogen Grund dertil, og mener derfor, at det vilde være heldigt, om man udstemte Mindretallets Forslag i saa Henseende og lod Loven blive saaledes, som den er, stolende paa, at Indenrigsministeren, efter hvad der er fremkommet her i Salen, vil, forsaavidt som han mener overhovedet at kunne gjøre det, og indenfor de Grænser, som han mener at kunne forsvare, anvende Kvinder i Telegrafens Tjeneste, og derved maatte skaffe Linding for Saun og Mangel paa passende Arbejde paa mange Steder, hvor det nu føles. Ligesaa lidt som jeg derfor kan tiltræde det Forslag, som det ærede Medlem fra Skanderborg (Vøjer) har stillet under Nr. 1, ligesaa villig skal jeg være til at tiltræde de andre Forslag, som han har stillet.

Indenrigsministeren (Skeel): Der er ikke stor Anledning til at gaa ind paa en Undersøgelse af Forholdet med Hensyn til Kvinders Ansættelse i Telegrafvæsenets Tjeneste, et Forhold, som jo er noget specielt og vel kan have sin Interesse, men som dog vist ikke vil have nogensomhelst Konsekvenser med Hensyn til dette Things Stilling til Lovforslaget i sin Helhed; thi der er jo store Spørgsmaal, hvor der er saamegen Uenighed i Opfattelsen mellem Regjeringen og Udvalgets Flertal, at jeg ikke har synderlig Haab om, at Forhandlingerne om denne Lov i det Hele taget ville føre til noget endelig gunstigt Resultat. Imidlertid skal jeg dog sige, at hvis der i Diebliffet skulde tages Bestemmelse med Hensyn til Kvindens Stilling til Telegrafvæsenet, har jeg nogen Tilbøjelighed til at slutte mig til det Forslag, der er stillet af et Mindretal, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) som Ordfører for. Jeg gjør det saameget hellere, som det sandsynlig er det eneste Punkt, hvor der kan finde en Tilnærmelse Sted mellem ham og mig. Sagen er nemlig den, at de Erfaringer, man har gjort ved Anvendelse af Kvinder i Telegrafvæsenets Tjeneste, have ledet til den Antagelse, at medens man vel kan benytte Kvinder i de lavere Stillinger som Telegrafister, ere de næsten gjennemgaaende ustkuffede til at komme i højere Stillinger som Overtelegrafister. Det er en bestemt Opfattelse hos den nuværende Overbestyrelse, at det har en mindre heldig Indflydelse paa Kvindernes Forhold til denne Administrationsgren, hvor man ønsker at skaffe dem Indpas for at give dem Leilighed til en selvstændig Stilling og Erhverv, at der er en vis Utilbøjelighed til i det Hele taget at give dem Afgang til Tjenesten, fordi det har sine Vanlideligheder eller i hvert Tilfælde Ubegageligheder, naar de engang ere komne ind paa Banen, at betragte dem som ikke værende tilstede, naar der er Tale om Avancement. Om jeg end ikke kan sige, at dette er en Sag, som har forvoldet Ubegageligheder, saa har det dog ofte været fjært for Administrationen at maatte overspringe eller se bort fra en Kvindes Anciennitet, fordi man var overbevist om, at hun som ellers havde udført de Forretninger, der vare hende betroede, med Paalidelighed og paa en tilfredsstillende Maade, ikke vilde være istand til at opfylde sin Plads, naar hun avancerede op til en højere Post. Jeg vilde derfor ikke finde det uheldigt, men snarere heldigt for Kvinderne med Hensyn til deres Udsigt til at blive optagne i Telegrafstjenesten, om man stillede sig saaledes, at man bestemte, at de ikke kunde avancere undtagen til en vis Grad, hvilket jo betegnes ved at begrænse deres Løn. Men, som sagt, dette er jo et Punkt, som ikke for Diebliffet vil have nogen Følge, naar vi ikke